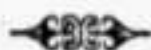

Τοὺς χρυσοῦς της δεσμοῦς ἄς συντρίψ' ἡ ψυχὴ.
 Κυματοῦν αἶ σημαῖαι, γενναῖοι!
 Τώρα ἔσχατον δότε γλυκὺν ἀσπασμόν. } Δίς.
 Ἡ πατρίς σᾶς ζητεῖ τὸν δεινὸν χωρισμόν. }

—
 Οἱ λόχοι προβαίνουν, ἡ μάχη βροντᾷ,
 ἡ σφαῖρα εἰς φλόγας σφυρίζει.
 Ἡ νίκη ἐμπρός μας, τὴν βλέπω, πετᾷ,
 κ' ἡ φήμη τὰ σύννεφα σχίζει.
 Ἐμπρός! καὶ ἂν ὅλοι σφαγῶμεν μαζῇ, } Δίς.
 ὅστις πέσῃ λαμπρῶς μετὰ θάνατον ζῇ. }

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΣ

Μελωδ. Τοῦ βουνοῦ τὰ παλληκάρια

I

Κεραυνοὶ ἀστραπηφόροι,
 ἄνδρες ἄτρομ' εἰς τὰ ὄρη
 ζητοῦν νίκην, ζητοῦν μάχην,
 καὶ εἰς ῥάχιν ἀπὸ ῥάχιν
 πλανοῦν φόνον καὶ φθοράν.
 Κρατοῦν δίστομον ῥομφαίαν
 εἰς τὴν μίαν, κοπτεράν,
 κ' εἰς τὴν ἄλλην, τὴν σημαίαν
 τοῦ Σταυροῦ τὴν ἱεράν.

Νὰ, μᾶς ζώνει τῆς μάχης ὁ γύρος!
 Πατριῶται, θαρρεῖτε, κ' ἐμπρός!
 "Οστις πέση, ἀθάνατος ἦρως!
 "Οστις ζήσῃ, εὐδαίμων! λαμπρός!

Εἰς πεσόντας σωροὺς τῶν τυράννων
 ὁ ἐλεύθερος "Ελληὴν πατεῖ,
 καὶ εἰς ἤχους βροντῶν καὶ παιάνων
 τῆς Ἑλλάδος ἡ δόξα κροτεῖ.

"Ομμ' ἀδούλωτον ὑψοῦσι
 οἱ σωθέντες, εἰς Θεόν,
 κ' οἱ λαοὶ χειροκροτοῦσι
 τὸν ἐλεύθερον λαόν.

2

Ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας
 τοῦ ἐλληνικοῦ ἐδάφους
 βλέπω πῦρ, ἀκούω σφαίρας,
 βλέπω σειομένους τάφους,
 καὶ τοὺς σχίζει ὁ σεισμός·
 εἰς τῶν μαχητῶν τὰ στήθη
 μαγικὸς ἤχεϊ χρησμός,
 καὶ συνδέ' εἰς ἓν τὰ πλήθη
 ἀδιάρρηκτος δεσμός.

Δὲν φοβοῦνται τὰ βάρβαρα στίφη
 οἱ γενναῖοι τῆς δόξης υἱοί.
 Ἡ πατρίς ἀγιάζει τὰ ξίφη,
 καὶ ὁ θάνατος εἶναι ζωή.

Ὁδηγεῖ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων
εἰς τὰ σύννεφα λάμπων Σταυρὸς,
κ' εἰς τὴν νίκην ἐν μέσῳ κινδύνων
προχωρεῖ ὁ ἀνδρεῖος χορὸς.

—

Ὅμμ' ἀδούλωτον ὑψοῦσι
οἱ σωθέντες, εἰς Θεόν,
κ' οἱ λαοὶ χειροκροτοῦσι
τὸν ἐλεύθερον λαόν.

ΥΜΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ

Τὴν Ἑλλάδ' ἀγνισθεῖσαν εἰς αἶμα,
ἥρωϊδ' ἀθανάτων ἀγώνων,
ὁ Θεὸς εἶδε μ' ἱλεων βλέμμα,
κ' εἰς τὴν κόμην της ἔθηκε στέμμα,
καὶ ἀνάσσης τῇ ἔδωκε θρόνον.

—

Εἰς αὐτὸν εὐλαβῶς πᾶς ὑπῆκει·
ἐξ αὐτοῦ ἰσχὺς πᾶσα, πᾶν κράτος.
Ἐρεισμά του ὁ νόμος κ' ἡ δίκη,
κ' ἐπ' αὐτοῦ δαφνηφόρος ἡ νίκη
τὰ πτερά της κινεῖ ἀοράτως.

—

